

Derfor vil jeg spørge indenrigsministeren: Synes indenrigsministeren ikke, at det er en rigtig dårlig idé, at man i stedet for at have en rigtig god, folkelig grundlæggende diskussion om det her, hvor Folketinget påtager sig det ansvar, som man skal påtage sig til sidst, i stedet for ender i noget, som meget let kunne være, at en enkelt kommune eller et par kommuner kommer til at stå tilbage, alt for små til at løse meget alvorlige opgaver for meget svage grupper? Ville det ikke være en utrolig uheldig situation at ende i?

Derfor bør man ikke følge den anbefaling, som Dansk Folkeparti kommer med, men lade det være op til kommunerne; tage nogle folkeafstemninger der, hvor de vil, tage debatten på den måde, som de gerne vil, og så lade Folketinget påtage sig det ansvar, som Folketinget skal påtage sig til sidst.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo.

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Poul Nødgaard ikke ønsker at kommentere mit indlæg. Derfor vil jeg bare stille to spørgsmål til hr. Poul Nødgaard, som han kan besvare med ja eller nej – han behøver ikke at kommentere det yderligere.

Det første spørgsmål lyder: Vil Dansk Folkeparti under forhandlingerne stille som et ultimativt krav, at ingen kommuner må lægges sammen, hvis ikke der er en folkeafstemning, der går ind for det? Det kan besvares med ja eller nej.

Det andet spørgsmål er: Mener Dansk Folkeparti også, at borgerne skal høres i spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have amter eller ej? Vil Dansk Folkeparti gå ind for, at der også skal være en folkeafstemning om, hvorvidt vi ønsker at have et folkevalgt regionalt niveau, der leder sygehuse, gymnasier osv., eller om det skal lægges over til ekspertstyring? Er det også et spørgsmål, hvor Dansk Folkeparti mener at befolkningen skal høres, eller er det noget, som Dansk Folkeparti mener bare skal besluttet herinde, ja eller nej?

Poul Nødgaard (DF):

Nu bestemmer jeg selv, om jeg svarer med ja eller nej.

Vedrørende det ultimative krav med hensyn til folkeafstemninger ligger det sådan, at mini-

steren jo har glemt at se på tolkningen af den konvention. Jeg vil gerne sige til fru Line Barfod, at det »eventuelt« betyder, at der er lande, der har regler om, at man ikke kan lave de folkeafstemninger; det »eventuelt« er for lande, der ikke har folkeafstemningstradition. Det har vi jo i Danmark, vi har EU-afstemninger, og vi har afstemninger med jævne mellemrum om forskellige ting, og derfor skal det »eventuelt« ikke forstås sådan, at man kan gøre det, hvis man vil, og lade være, hvis man ikke vil. Det er i hvert fald vores opfattelse, vil jeg gerne sige.

Så vil jeg gerne sige, hvis der kommer nye regioner: Det er ikke groet i vores have. Vi ønsker amterne nedlagt, opgaverne overført for nogle vedkommende til staten, sygehuse, og stort set alle de øvrige opgaver til kommunerne. Der har vi så været åbne, for ikke at sige meget åbne, og sagt: Hvis de regioner kommer, Gud forbyde det, men hvis de kommer, må vi nok sige, at for så vidt angår alle de forskellige modeller, der er lagt frem til at styre dem, synes jeg faktisk efterhånden ikke, at jeg kan se anden model end et folkevalgt led, for en borgmestermodel ville betyde, at indenrigsministerens parti og hr. Ole Stavads parti ville sætte sig på alle pladserne i regionsrådet. Derfor har vi så truffet den beslutning – og det har vi ikke lagt skjul på, det har vi kundgjort for hele folket – at hvis regionerne kommer, så skal der være et folkevalgt led. Det skal derimod ikke være skatteudskrivning; det vil jeg gerne understrege med det samme.

Og så ser det ud til, at formanden vil sige, at jeg ikke må tale mere.

Kl. 13.00

Formanden:

Ja, for tiden er gået.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu skal jeg ikke udbrede mig med mine kulinariske fortræffeligheder, men blot sige til indenrigsministeren, at der er en tendens til, at store brød har svært ved at blive gennembagt. Så det kunne måske være et lille vink med en vognstang.

Derudover går mit spørgsmål til indenrigsministeren på, om det er et bevidst valg fra regeringens side, at den her proces ikke engang indeholder hverken et byrådsvalg eller et folketingsvalg. Det kunne man måske forvente som et minimum at vi også i den sammenhæng kunne tage en debat om. Er det et bevidst valg?